

MEZEY KATALIN

Lábnymok

*A friss hóban mély macskalábnymok,
a tekintetem az ablakig vezették.
Egy fiatal házaspár lakott itt azelőtt,
ezt a vadóc kandúrt is megszerették.
Nyolc éve múlt? És a macska máig
számon tartja, hogy jók voltak hozzá,
simogatták, naponta megetették,
és jön, hogy hátha itt találja őket.
Mi emberek sokszor már napok múlva
sem emlékszünk, hogy ki tett jót velünk.
Talán ezért kuszák lábnymaink:
azt sem tudjuk, hogy mit keresünk.*

Ezüsttűz

(Balatonakarattya, 2011. január 26.)

*A mennybolt közepén fényes látomás a
ragyogó égitest. A tudatod látja:
vakfolt perzselődik az agy filmvásznára.
Szüntelen sugárzó fénymonstranciája
közepén ezüsttűz élő áradása.
Bezárul a szemed, fénytisztás az árnya.
Körül az égbolt kék üvegkúpólája,
szikrázva verődik falához a szárnya:*

*ez, az időn túli, diadalmas tájkép,
amit, ha akarnál, sem láthatnál másképp,
amit évtizedek, életvereségek,
kudarok, halálok, bűnök el nem értek,
itt nem futott el az élet sem felettünk,
ti nem haltatok meg, mi nem öregedtünk.
Miért csak most jöttél? Arcodra visszfénye,
visszatér a gyermekornak fényessége.*